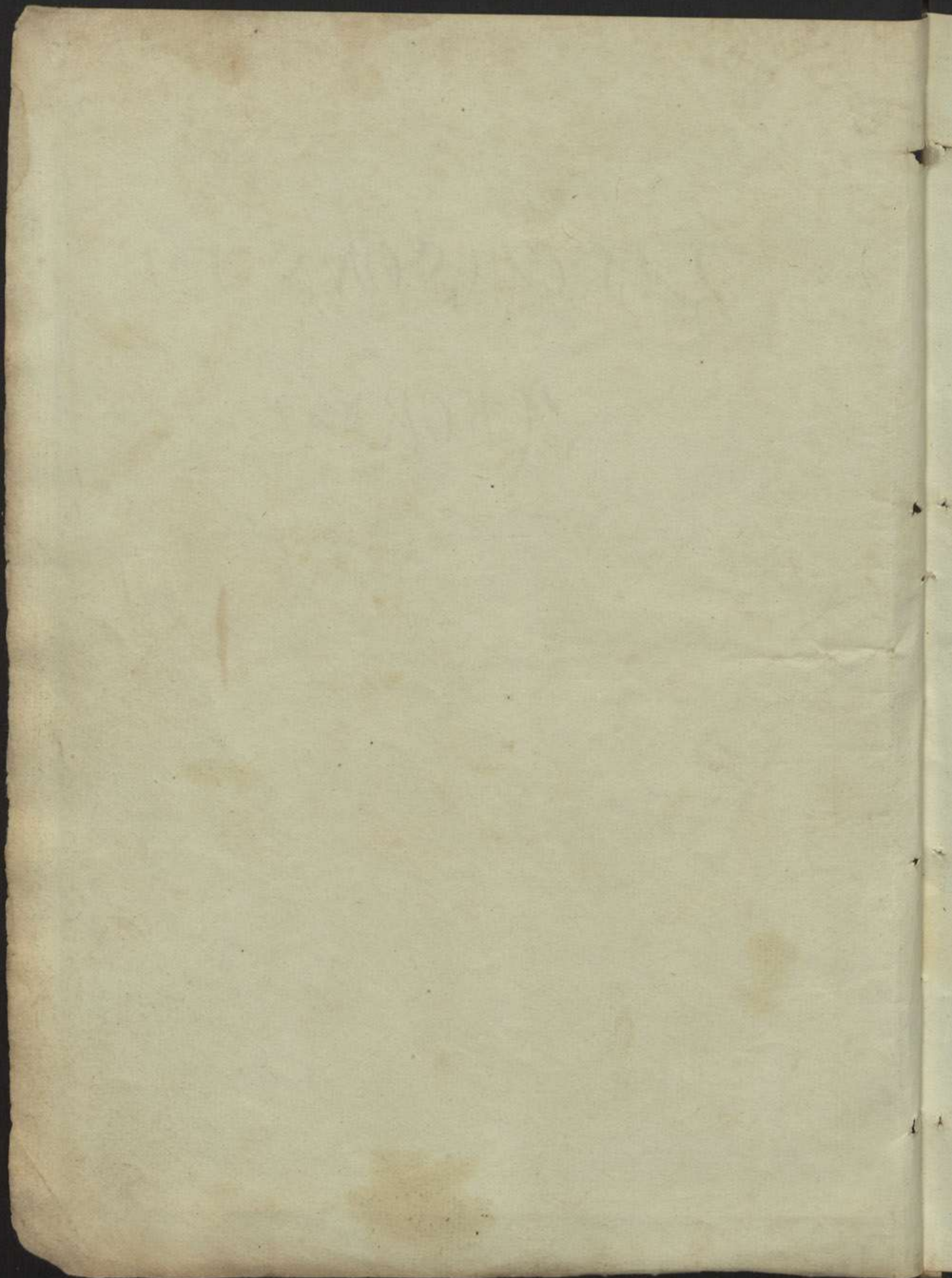

13

HAS CARSONS DE
LA FORMAZ

Acte unich.

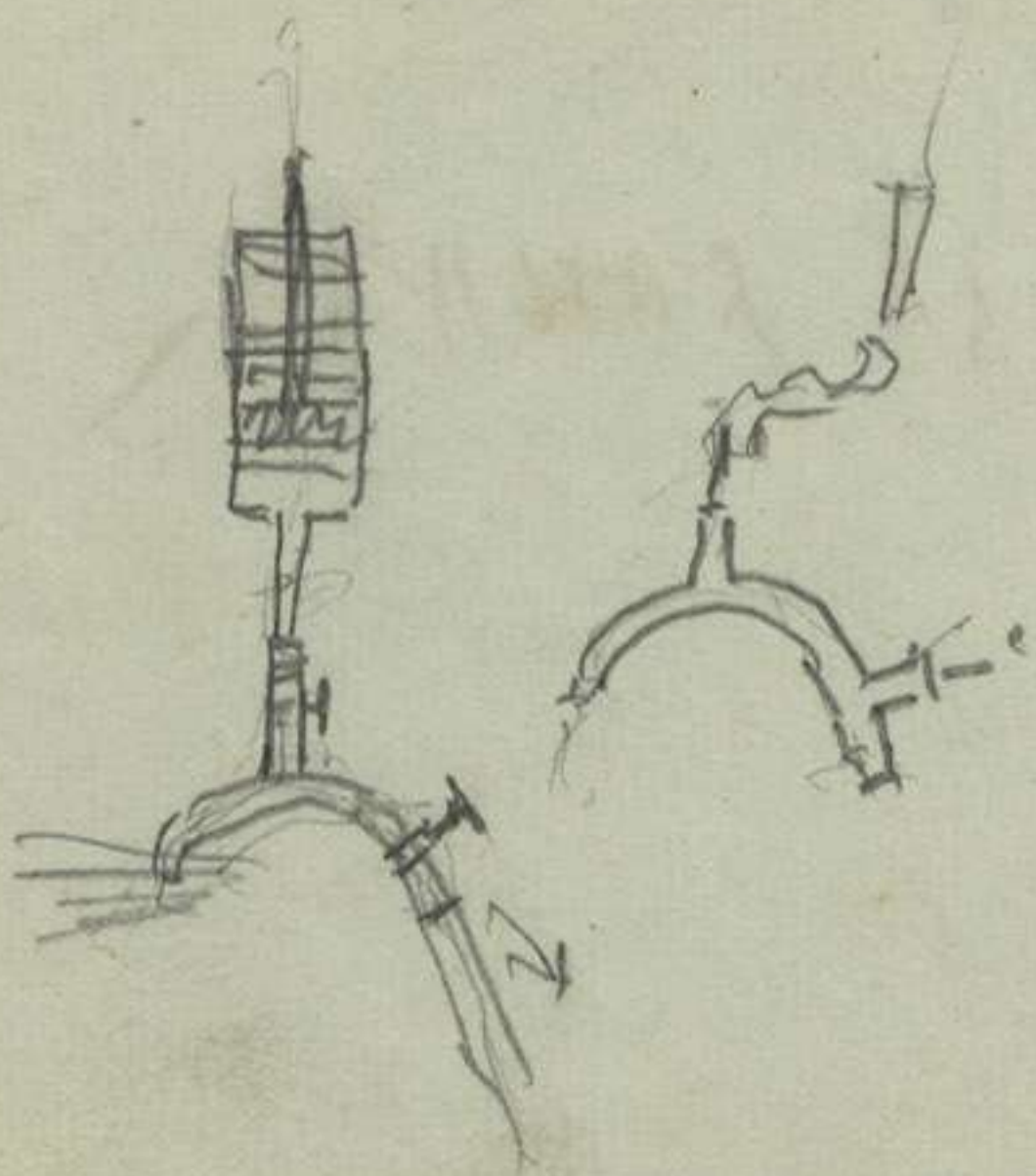
LAS CANCIONES DE LA FORNIA

Comedia en un acto y en versos

de

J. P.

1876.

Las causas de la farsa

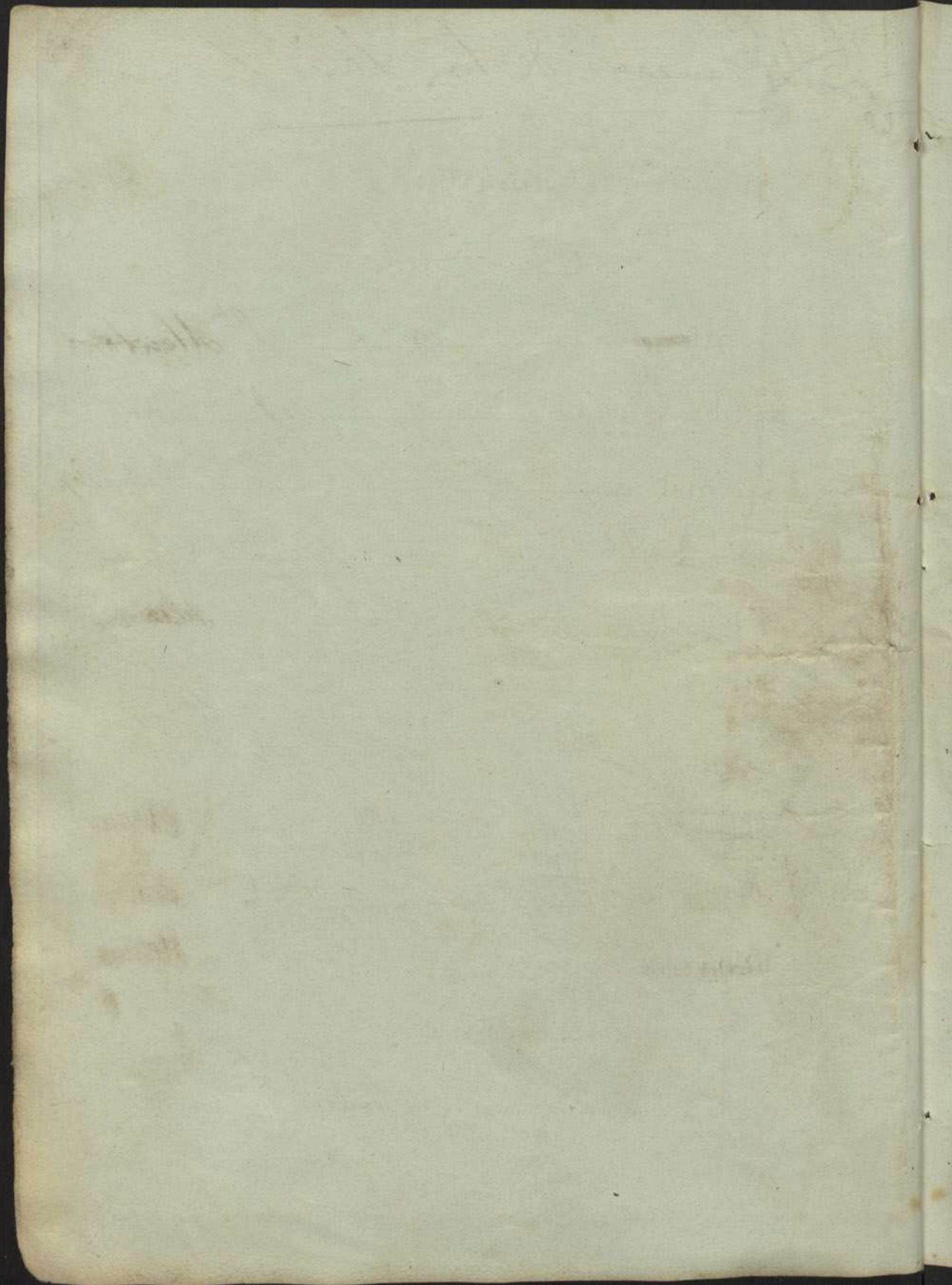
138

Personatjes

Zonet. cauqui	S ^{ta} Alentoria
Meestre Nicolau	S ^{ta} Virgili
Quimet	" Margara
Garbat.	" Dorcas.
D. Guillem	Tomás Tomás
Tomás.	Jani
Joseph	Petis
Manu Felu	Manu
Manu Antons	Manu
Manu	Manu

fadrins calderers, vehins etc.

- La acció contemporanea y en Barcelona -

LES CANSONS DE LA FORNAL

Acte ùnich.

Tenda de calderé ab tots los
utensilis. Porta al foro, al costat
una finestra que dona al cel-
obert, per la que's veura' la
corda del pou. Al aixecarse
el teló, estan treballant los fa-
drins.

Escena 1.

Nicolau. Guim, Joseph, Tomàs
Feliu y Anton. Jackins -

- Cant -

Padr. Treballem de nit y dia,
Jem corre 'l martell o 'l mall
Jem pim pam y cantam sempre
~~y si acas algu m insulta~~
Las cançons de la fornal
~~responemli - solo pim pam~~

Pim pam pim,

pam pam pam.

- (Vocals &)

Si. Ea, minyons, eynas fora

y a' esmorçar.

Pansa

To.

Meira, Guimet, *(parlant molt ràpid)*

arriba a' ca la Madrona,

pòrtam bunyols, dos llonguets

un patricó del aixut,

un puro que siga sech,

un cuarto o dos de ali-oli,

un parell de tomaquets,

oli y sal per amanirlos,

després pòrtam dos llibrets,

dos quartos de mistos d'esca

y pòrtam... que mes? que mes?

Un diari, la Independencia,

mira aquestos dos bitllets,

passa a' casa, mira 'ls noys

si son a' estudi...

Lui. Y res més!

Zururu turu tu tut!

Maneu mes jeyna que set,

parleu, siu! com 'l carril

portam, portam... no os entench.

To. Diastres! y tant clar que parlo!

Vos que no 't descuidis res.

To. Meira Quim, te'n vas a' casa *molta gana*

y portam l'esmorça, sent?

Quimet, digas a' la dona
que 'm vinga a veure a' las deu.

Meira, Quim, 'l xocolate

digas que 'l vuy ben espes...

Quimet, un puro de cuarto...

Ah! Quim, compra 'l cascabel...

Quimet, ja que vas a' casa

te portahi aquet gech vell...

Meira Luim, de una vegada
portahi 'l caica també.

Meira Luimet, de passada
portaten aquet cistell...

Meira Luimet, las botinas...

Lui. A veurer si acabarem!

To. Luimet! Oh, tu aviat rondinas.

Lui. Si sou tan impertinent,
y ab la vostra ganseria
me teniu ja més que ple.

Meira Luim, Luimet escolta,
Luim y Luim y mes Luimet...

Voldria ser pres de moros
per deixar de se aprenent.

Ai. Vamos, remulon, acaba.

Aquí no's murmura, sent?

Correns a fer lo que t' manan.
Y aquestos no volen res?

~~Julià~~ Porta una capsa de mistos
dos pursos y tres llibrets.

Portam també xocolate...

Ia ho sabs, la vuy de Betleem.

Lui. De Betleem senyor Nassari!

Home, parlen com la gent.

~~Julià~~ Hoy! Veyas de no burllarte!

An. Viiina aaquí... escolta... Quiimet.

Lui. Endaaavant! ja parla a plaassos.

An. Quiimet quee nos comensem!

Lui. Home, si en aquesta casa

tots, tots, tots son contrafets.

L'un parla ganxo, molt ganxo,

l'altre pim pam pum pam, ja esta llost,

l'altre parla com las monjas,

ab 'l nas, y vos parleu

a plasso y ensopegadas...

Si. Es qu'es prou! Quimet... Quimet!

Tu 't vas burlant dels fadrins.

Lui. Jo no'm burlo, dich lo qu'es;

entre 'ls fadrins y 'l vehinat

estich tant ple, pero tant ple,

que si un dia no arvento

sera' un miracle del cel.

Ih, no, ca! Aquestos ja esmorran.

Los altres fossen com ells!

Si. Tornemhi!

Lui. Meiri, nostramo,

que sufreixo a mes poder!

Los vehins, contra nosaltres
estan furiosos ja temps
puig qu'ab 'l nostre ruido
no sossegan un moment.

Als fadrins de aqui... 'ls respectan
perque... en fin, ells... ells son ells,
mes jo! nostriamo! cuant surto!

- Moiratel' aquell murriet
del caldaré de la vora!

- Digas a ton amo, sent?

que si promou tal escandol.

darem queixas al govern.

- que per mor d'ell no sossego,

- que vagi a pica' al infern.

- Aixis 's piqués al cap!

- Li caigués un mall als peus!

- Malahit ell y la botiga.

- Aixís tot se li cremés.

- La culpa es dels que treballan.

- La culpa es del aprenent.

- Esta' clar que ell té la culpa.

- Si tornés a picar més!

Y entretant l'un, paf! catxeta,

l'altre puntada de peu

l'altre xup! un olla d'aigua,

y entre tots pim pam pum pem,

tot com a pluja menuda

cau sobre del aprenent.

Hi. Deixals di, no te'ls escoltis

Lui. Nostramo! si aixó hi valgués...

Hi. Meira, ja que vas per fora

porta a casa D. Meiquel

aquesta caldera. (posantli sobre 'l cap.

Lui. Apa! ^{de cara 'l púbblic}
^{(carnegat com un}
^{burro}
Hi ha' ningú que vulga res?

Jo. Si, té porta un canti d' aigua.

Lui. Endevant.

Jo. Meira, Luimet,

portam un...

Lui. Arri allà al diable!

Vol que encara porti mes?

Si 'ls burros de las terrairas!

Mealehit sia 'l se' aprenent!

Escena 2.

Dit, menos Luimet, luego D. Guillem.

después Luimet al fondo.

Si si no fós tant rondinaire,
 y no's burles de tothom,
 y fés tot lo que li manan,
 y no's llevés a las nou,
 y treballés ab més ansia,
 treyentse dels ulls la son,
 y fós un minyo' com cal...
 fóra un galapat xicot.

Tom. Ab tot, hi ha certas vegadas
 que's queixa ab molta rahó.
 Lo vehinat vol revenjarse
 del soroll que aquí fem tots
 y no podent ab nosaltres
 s'esbrava ab ell, pobre noy.

Si. En aqueix carré malehit
 's queixan del que faig jo,

y jo deuria queixarme
del mal de cap que fan molts.

Aqui tens l'apotecari

tirant sempre aigua del pou

y com no unta la curriola

tot lo dia nyich nyach nyoch.

Després com pica... matrinas,

sempre ab aquell morterot,

ab lo trinch trinch y tranch tranch

mou una revolució.

Lo sabatei de aqui al frente,

picant solas y talons

a més del farum de pega

tot lo dia pim pam pom.

Lo fuste xarrich xarrach...

pim pam, quant clava tarons...

té dos fadrins que son musichs

y sempre larai larom...

l' Estraviata la Junambula

y'l Marvert y 'l Truvedor.

No 't dich pas res del llauné

que viu aquí a'n'al cantó...

L' Enriquet del pis primer

estudia 'l sagsifon

y desde las sis que 's lleva

tu, tu, tu! fins a' las nou.

y entre draps y ferro vell,

y entre acabeume las nou,

y cullidetas del dia,

y paraigua y para-sol,

y herbetas de Monserrat!

herbas per curar la tos

la migranya, 'l mal de mare

'l basquetx, 'l sarrampion

l'estèrich, desganamament

mal de cap, de pit, de coll

del ventrell, de la perdiu

del ventre, segi y runyons

y tota aquella retòrica

que diu aquell gastado

que molts se creuen que 's dona

mes jo crech qu'és un masclot,

y, figas de moro noyas,

y carros y carretons,

las esquellas de las burras

de la llet, que ans d'eixi 'l sol

ja eibatotan tot lo barri

ab lo seu ganich ganoch,

y aigua de la font del ferro,
 y aquell boig del carretó
 cridant sempre, Qui la peta!
 y tant, tantíssim soroll
 com se sent per Barcelona
 del sorti al pondres 'l sol
 que l'un no 's queixi del altre
 que a fer soroll som boms tots.

To. Ben dit, mestre Nicolau.

Tot. Si ben dit, té molta rahi.

Hi. Que si 'n tinch? ja ho crech, obrada.
 Ab això ja ho sabem, noys,
 si algu' ve' a portarnos queixas
 per resposta las cansons,

~~picant sempre~~ ^{que recordin} ~~amalgama d'equiu~~
 que cansons de la fornada
 la canço' de la enfada' fornada
 sou la nostra profecia

Gui. Mestre Nicolau, bon dia... *(No volam
contestar)*

Ja'm dono per saludat... *(impedint que
ho parliu)*

Ja sab soch de aquet vehinat

l'alcalde... No vuy porfia... *(id. per
que no parliu)*

Es una queixa seguida

que de voste'm van portant...

Be, si, ja se que'm diran *(id)*

que picant guanyan la vida:

mes jo no puch tolera

tant de escandol a tot' hora...

Si. Pro veu que...

Gui. Res, fora, fora

tant soroll s'ha de acaba'...

Si. Pro home...

Gui. No, no'm repliqui... *(idem)*

Ja, si, prou; ja entench sons fins

no vuy que a' tot los vehins
nit y dia 'ls mortifiqui...

Ni. Pro escoltim, jo...

Gui. Tant se val... *(idem)*

No, si no escoltare' re,
si vol pica' ab tanta fe
visqui alla' ab un arrebald...

Ni. Y vostes?

Gui. Som necessaris... *(idem)*

Ni. Vostes! que tenen de se!
Val mes un sol calderé
que tots los apotecaris.
Jem ab lo nostre treball,
y ningú 'm treu del meu tema,
cassarolas per fer crema,
y graxoneras pel gall.

Candeleros, llumaneras
calderas y calderons
cantis de aram dels mes bons
y millors xaculateras.

Tot aixó 'n gasta 'l vehinat
y de tot, vosté 'l primé;
sent aixis, un calderé
es cosa de utilitat.

Y 'ls potecaris? Si, prou.
Receptatur, receptorum
acua potis, y estaforum
y total, aigua del pou.
Ab aixó, li vay probá
que 'l seu tot es malefici;
vagi a fora tot ofici
que no parli en catalá.

Gui. Desvergonyit! Me 'ha insultat!

Hi. Home...

Gui. Calli, si senyó.

No sabrà 'l governador!...

A tot una autoritat!

To. To crech qu'ell...

Gui. No vuy disculpa...

To. To he sentit...

Gui. Silenci, sent?

'L que 'm repliqui, al moment
lo poso pres; ell té culpa...

Hi. Mes si jo...

Gui. Sabrà ab qui tracta.

Loch D. Guillem de los Lobos

Gutierrez de Matalobos...

No, ja ho veig qu'ara 's retracta,

71

Mees ja ha fet tart home incult.

To. Escolti...

To. Deixi parla'...

Gui. - A presiri 'l fare' anà
perque m' ha dat un insult.

Si. Pero...

Gui. Nada!

To. Pro home...

Gui. No!

No parlaran poch ni gaire...

Si. Ah, no! noys, martells al aire,
y vinga aquella canço.

7777

Musica.

- Cant -

Tob. Treballem de nit, etc...

Sen corra el martell y el mall

Gui. Jesus! estich axordat!... (fayant l'oto

l'arin! m'agafa un tropell...

Escoltin! - Vagi al burdell! (muti

si. Ah! sembla que se'n ha anat!

Lo vehinat tot's propo^{sa}

a mi no deixarme en pau!

Donch jo, fins l'ultim cartutxo
guerra a mort contra 'l vehinat.

Ja ho teniu entès, minyons.

No deixarse acobardá,

si torna ningú a insultarnos
per tota contesta, pam!

Veus

(dins)

Agafeulo! Ay la vidriera!

Socorro! Assistencia! Ay, ay!

Hi. Qui es que mou aquest escandol?

Deus. Gran pilló! la pagarai!...

Hi. L'aprenent!... Reina Santíssima!

Lui. Apa, apa, macos! ensa' <sup>(canta tirant
pedras cap a fora
per la porta esquerra)</sup>

Hi. Que fas, home! Quimet, entra...

Lui. He vuy je' una mortandat.

Hi. Entra home...

Lui. Cà! Cop de pedra...

Hi. Entra que t'agafaran.

Digas, conta que ha sigut?...

Lui. Sembla que us hi espabilat <sup>(mentant
ab la sorpresa)</sup>

Que us pensabau que dormia?

To. Vaja, home, deixals estar.

Lui. Ells que 'm deixin esta' a mi

que jo no 'ls dich res pas may.

To. Es clai que hauran sigut ells!

Ca! Si aquet malehit vehinat!

-Y ahont es 'l meu xacolate?

Tots. Y ahont es 'l nostre emorsar

Lui. Emorsà! Avuy no s' emorsa,
es dejuni natural.

Je. Tanta gana que tenia

An. Bona l'hem feta! mal llamp!

Si. Ja deus haber fet desgracias?

Lui. Desgracias? Meiracles grans.

Tots. Tu meiracles!

Lui. Jo, meiracles.

Que! perque no soch cap sant?

Donchs n'he fet, sino digueume

si ningu 'n fa' de mes grans.

Sortia a' fer jo, las feynas

que tots m'habian manat

cuant trobo 'l senyo Guillem,
l' alcalde, aquell que te un nas
que va contra direcció

y llarch com una canal.

Irritat estava ell,

cuant se m'atura al devant

y diu: "Meireusel, ell es"

y en menos que canta un gall,

y com fet expressament,

'm veig voltat de D. Joan

aquell mes sort que una tapia,

del borni de can Trabal,

un geperut y sis d'altres

que sense dir ve, ni va,

comensa l'un clatellada,

y l'altre empença y pim pam.

Jo llavors, que agafó pedres
de l'obra d'aquí al devant
y començo, cop de pedra,
pro ab un pols tan acertat,
que la primera pedrada
à anat a tocar al nas

del alcalde y de tort que era
ab un cop jo li adreçat.

Tot. Ja, ja, ja ja! M'has fet gracia.

Lui. Primer miracle. Endeuan.

Aquell sòrt que no hi sentia
ara hi sent.

Si. 'Xo no es vritat.

Lui. Li apunto axis una pedra;
surt ben ferma de la mà,
toca a la aurella del sòrt,

y al tocarli ell ha fet, Ay!

Lo qual es prova segura
que l'ha sentida. Que tal?

Apunto sobre un jepich,
surto la pedra, y va a tocar
al gep que l'heya anar tort
y al fer, puf! prou s'adrenat

fent aixis queya enderrera
en lloch de caure endavant.

Uegin si son tres miracles
lo que acabo de explicar.

Un sort que gens no hi sentia
ara hi sent. Ell ha dit, ay!

'L gepich que tort anaba
ara va mes dret que un pal.

Y 'l senyo alcalde nassari

ara t'el nas arreglat.

Hi. Lo que tu has fet son desgracias.
Jo m' temo que tots vindran...

Lui. Y si venen? Cop de pedra;
la defensa es natural.

Si aqui piquem, es per forsa;
per guanyar un tros de pa.

Be prou pena que 'n te un pobre
de tenir de ana al treball.

Prou pena que 'n tinch, nostramo
de haber de ana en mascarat

com un negritu!... y encare
mes de quatre que s'estan

guanyant la vida fent trampas
'ns insultan! Donchs ja sabran

qui es en Luimet Salta y Llopis

si ells m tornan a insultar.

Crit.

(dint.)

Aquí... aquí...

Hi. Tanca la porta...

Lui. Y perquè l'haig de tancar!

Aquets que venen jo busco.

Meiri com m'han estripat!

Al primer guapo que arribi
a fe que m'ho pagarà.

Neus. És aquí? veu? allà l'fronte.

Lui. Noys! s'acostan! preparats.

Y qui vulga res que pugi;

Ja podeu venir, au, au!

Escena

Dits Tonet a la galeria esquerra, després Garbat a la dreta

Ton. Escolta, poca vergonya,
 cara de desenganyat,
 que insultas sens mes ni menor
 a un publich en general
 y ab una cara gruxuda
 a tots nos tiras 'l quant...
 Jo soch ^{qui soch} ~~un~~, y si ~~un~~ baixo
 t' pelo de dalt a baix.

Qui. Apa, que baixi ~~un~~ aquet jiuvo
Salero, ja pots baixar,
 que per mes guapo que sigas
 de po' no me 'n faras may.
 Ves quant a mi vol pelarme
 a quant ja n'haura pelat.

Ton. Creus que soch cualsevol cosa?

L'enganyas descamisat.

Jo soch un ~~enganyat~~ ^{pinxo de prendas}

que guanyo molt bon jornal

treballant moltes pocas horas

y sens alborota 'l vehinat.

Lui. Me'n alegro de saberho!

Soys! quin ofici farà

que treballant pocas horas

sens fer soroll ni picar

guanya, ~~tant bon jornal~~ ^{aquet pinxo tant curro}

tant jornal! Tant bon jornal!

Quet ~~creu~~ ^{noy} que no't ~~la~~ coneixo?

Lui 't creu que no ho sé 'l que fàs?

Hi. Lui es Quimet? qui es?..

Lui. ~~Aguell pinxo~~ ^{Aguell pinxo} ~~tant bon jornal~~
que li diuhan! Bastas.

~~tant bon jornal~~

que tot hom bursa brouquina
~~XX~~
 y' i fants anar vestit blau
~~XX~~

Ton. Això ho dius per insultarme!

Agritu, la pagaràs...

Meon germà fare que vinga

Lui. Que vingui, ja pot baixar...

Ton. Ves quinas coses de dir-me
 devant de un publich! Pau... Pau...

Gar. Que tens Tonet? perquem ~~XXXXXXXXXXXX~~ cridas?

Ton. Me' ha insultat un cumadiant.

Meiratel, es aquell murri
 que's allà a las taulas.

Gar. Llamps!

Ta vaig veurer l'altre dia
 que també representant
 me va donar una mirada

volent dir mira 'l Garbat!

y ara insulta a ma germana!

No se quin sant me fa' estar

de no treure 'l revolver

y tirarli un tiro al cap.

Lui. Ara ha arribat 'l del tiro!

No 'l coneixeu? 'l Garbat

aquell que cobra 'l barato

per la Nordeta y per Sans;

aquell pinxo de cap d'ala

que a tothom va' desafiant

y li clavan tal pallissa

y també

~~per un moment~~ va' vestit blau.

Fugim ~~que us~~ ^{clavan} ~~per un moment~~ noutivos!..

No ~~no~~ ^{son} homes si no ho fan

Ara que bado la boca...

Tir'ets guapos! Ay, ay, ~~ay~~ pam!

Gar. Llamp de neu! ja no m'aguanto...

Ton. ~~ayyyyyyyyyyyyyyyyy~~ So Fampoch. Juego!

Gar. Allá vá.

Y ara, vinga l'Empressari,
que vuy que m'donga las claus
per entrar dintre las taulas
y tira' aquest pillo a baix. Pause

Hi. Veus! tu ves badant la boca!

To. Veus! tu ves los ~~deixant~~ ^{insultant} ~~deixant~~.

To. ~~Quinvespant~~ Que t'ha tocat? Quinvespant.

Lui. Nemacatxo noy si m'toca!

Ay! tinch l'anima mitj morta!

Hi. Ves insultant! temerari.

Lui. Aviseu al Empressari

per Deu que tanqui la porta;

que si per desgracia entres
aquet pilllet del garbat,
com qu'es un descamisat
es home per fe' un eccés.

To. Ah, si, es veritat, noys, anemhi.

Si. Correu per la mort de Deu.

Escena

Nicolau. Quimet luego Tomas
Joseph, ~~Antoni~~ ^{Jacques} ~~Guillem~~ ^{per ordre}
despres Garbat ~~de~~ ^{de} ~~Forner~~ ^{de} D. Guillem

Lui. Mireu 'l Garbat, mireu!

Si. Tu ves insultant!

Lui. Tornemhi!

No compren que'm desahogaba
la rabia que tinch per dins!

Jo parlaba pels vehins,
 pro pel publich no hi parlaba.
 Hi. Ja se' com parara' això,
 trayentnos. Quina mania!

Qui. Com! la casa de la tia
 que viu allà a' Meatars.
 No tinga por si s'arrima
 tot lo vehinat, per xo ray!
 La tia no 'ns treura' may
 de casa, porque m'estima.
 Picarem y mourem fressa;
 qui li piqui pot grata,
 de casa ningú 'ns treura
 si a' casa 'ns vol la mestressa.
 Bedeu! ja 'm sento 'l trip trap
 al cor... ja no estich en mi...

m'encench com un poloori...

y'm pujan las sanchi al cap.

Cuant estich d'eixa manera

y'm sento aqui 'l pit això...

monnegó. y... llamps! no'm fa' po

tota una ciutat entera.

Hi. Sossegat. (Tindrà un treball.)

Lui. Bedeu! La ira m'abrassa!

Lo primer que entri aquí a casa...

l'estench ab un cop de mall. (prementye
unz altate
lopinosissim)

Hi. Home!...

Lui. Mestre Nicolau

jeu. enrrera, jeu enrrera...

Hi. Home, escolta...

Lui. Hi San Pere

'm detura ni sant Pau.

Jon. Ay ay....

Lui. He... (donantli un cop de mall)

Qui. Tomatu
Jaha — Memes...

Ay ay ay!

Qui. Té, y que entrin Abuy. Oh! avuy (id a Anton)

m'acreditaré com may.

Si. Atúrat!

Qui. Estich rabios!
¡Sou de cam aquets! No hi veus!

Si. ~~Estich rabios!~~

Qui. Nicolau ~~fronte a par fous~~

ó ab un cop vos mato a vos.

Si. ~~Estich mort~~ Esta' cego y no uede venjar
lo que li passa... Que jé!

Qui. Estich mort (corrojant per la escena)

Qui. Josep. Me'ha fet malbé... (id)

Qui. Ay ay l'esquena! (id)

Qui. Josep. Ay ay 'l nas! (id)

Escena última Tot. Juego en Corté.

~~Estich mort~~

Gar. Meireusel.

Lui. Ningú m'espanta.

Aquell que entri un pam endins
aquet mall que tinch al aire
ab un cop l'estendra aquí.

Gar. Donchs si promte 'l mall no abaixas

Tonet. ^{Si no abajas promte 'l mall} del teu cap fare' borsins. ^(a punt amb una pistola)

Lui. ^{una bala 'l pit} Ah! malvats! unas pistolas!

Ajudeume!

Tonet. ~~Oh!~~

Estem ferits!

Lui. Minyons, salveume la vida!

Meireu que estich en perill!

Je. Jo tinch la cama malmesa...

To. Jo tinch ensorrat 'l pit!...

To. Jo tinch 'l nas que m' desangro...

Mi. De espantat ni'm puch teri!

Gar. Abaixa 'l mall o peta!

Lui. Detureu vos! Que fas Quim!

Gar. Ningú no pot ajudar-te....

~~perque cigo 'ls hi ferit!
y m'esta apuntant un arma
'l Garbat, aquest bedui,
que es capaç de fe' un eccès!~~

Gar. Te entregas o no...

Lui. Veniu!.. (baixant lo mall)

y feu de mi 'l que vulguen

ja que Deu ho vol així. (tot lo collant mal)
Fractant lo

Gai. Agafat y a la justícia...

Gar. Cà! jo me la fare' aquí...

l'agafem y ^{cap} ~~brutícia~~ al pou

que no 'n sortirà pas viu.. (sentint lo general)
general

Agafa touet. Salveume...
No podem que estem ferits.

Gui. Tant com això... que feu home!!

Caratius!. es fet y dit!!

Hi. Socorro que 'l Quim s'ofega!

Per Deu salveulo, ~~deu~~! veniu...

Gui. Això també es un xich massa!

Gar. Y detrai d'ell los fadrins! (colcut los ago
per, ell s'ofega
per la escena)

To. Ay no, per la mort de Deu.

~~Hi.~~ Meiri que ja estem ferits!

~~To.~~ Jo tinch 'l nas que m' desangro!

~~To.~~ Jo tinch enrorrat 'l pit.

Gui. Alto, Garbat, jo os ho mano.

Això no s' arregla aixís

Lui.

(de dins)

Ay, socorro que m' ofego!

Hi. Senyó Alcalde! encara es viu!

avans no s' mori trayemlo...

You. Que unguí s' moqui d'aquí...
i que tracti de salvarlo.

L'estripen com un cabrit.

~~Com un cabrit com un cabrit com un cabrit com un cabrit~~

Gar. Aquell que toqui la corda... (plorant devant
del feu)

Gui. Com s'entén! ~~com~~ ^{a mi} agutrails,

per ^{prement} ~~prement~~ per desacato

y al moment a la cangrí (hagaris ho fan)

Quins homes! Aixó ^{son} ~~son~~ fieras!

Lui. (dim.)

Socorro!

Si. Ay! encara es viu.

Gui. Si? favor a la justicia,
Ara, trayemlo, vehins.

Lui. Ay, ay, ay! Neina tantissima!
vinch ple d'aigua fins aquí...

Si. Ay pobret Luim! desahogat!

Lui. Aaa! No puch! (feut estorot per desahogarse)

Eob. Desahogat Luim!

Lui. Ah oh up! *(continuant sent efforton 7
Havent per si un boll d'aigua
per la boca)*

Gui. Caratus, home!

No'n dona tanta un moli.

Lui. Aaa oh up! *(il mullant a fots)*

Gui. Home, Caratus!

ja no tinch aixut ni un fil!

Lui. Aaa oh up! *(il)*

Gui. Home, que no mullas.

Sera' millor que sortim. *escapant se fots*

Lui. Oh up! oh up! oh up! ah! *(seguint lo
jocant la via
Hant sempre)*

Gui. Sembla que'ns vagis seguint.

Hi. (Ja ja ja. Entench la monita!)

Jo. (Ho fa' per treurels d'aqui.)

Lui. Ah oh up! *(il)*

Gui. Ver al diable!

Ja tornarem tot seguit.

Ni. Jesus com los ha mullat!

To. Ves com 'ls ha tret d'aquí

Lui. Ja ja! Tre bien! ja son fora.

Ni. Quimet, que t'has ofegat?

To. Ca! Que no sabeu que un gat
té deu vidas?

Lui. En bon hora.

Ni. Y ara? que tenim de fe?

Noys, la cosa s'poia mala.

Carté. Aquí es.

To. Ay! (Sorpresa general)

Car. Joaquim Sala?...

Una carta per vosté.

Ni. (Ay Deu meu, que sera' aixó?)

Lui. Tingui 'l cuarto.

Car. Passiho. be!

Ni. Qu'es, Quim?

Qui. Encara ho se.

La carta es de Mataró.

Ni. Cuita que no se'l que'm passa.

Qui. Que veig! Valgam S. Benet!

La tia ha mort. — y m'ha fet
amo sol d'aquesta casa!

Quina alegria tant forta!

Ay, Deu meu, quina alegria!

Bien, salau! visca la tia!

Ni. Si, ja ho crech, ara qu'ei morta.

Qui. Ara si que sense Neva

pico pico y picaré...

qui no ho vulga, li diré

que jo soch a casa meua.

Que ningú's queixi; ~~formal,~~

perque 'l que s'vingui a queixa

per resposta sols tindrà

Las cançons de la ~~capçalera~~ final.

1111

- Coro final -

Si per sort aquest capritxo

no'ls ha semblat del tot mal

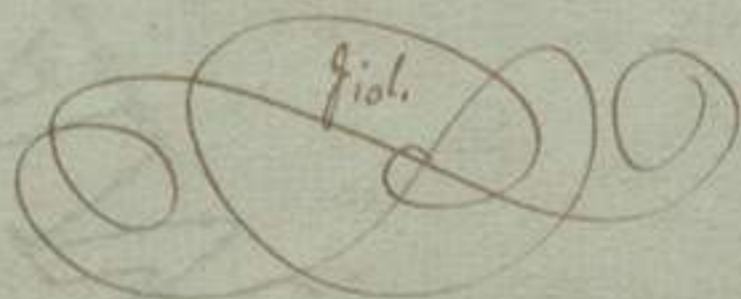
poden vostres demostrarho

fent ab las mans un pim pam

Pim pam

pim pam.

Viol.

1111

BRITISH MUSEUM

ALTA MIRA

ALTA MIRA

